

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
52000 PAZIN, Dršćevka 1

Povrv-102/2025-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sucu pojedincu Damiru Rabaru, u pravnoj stvari tužitelja Azut Digital d.o.o., OIB 83247361073, Ulica Dragojla Kušlana 27, Zagreb, zastupanog po punomoćniku Danu Marinoviću, odvjetnik iz OD Marinović i partneri j.t.d. iz Zadra, protiv tuženika GORDANA PLEVEL, OIB 14438686624, vl. obrta za ugostiteljstvo "P-LEVEL", Trg pod hrastom 4, Červar – Porat, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 26. svibnja 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, na ročištu za objavu presude 18. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave vršitelja dužnosti javnog bilježnika Nine Šorgo iz Umaga, poslovni broj Ovr-3619/2025, UPP/OS-Ovr-329/2025 od 19. svibnja 2025., kojim je tuženici naloženo platiti tužitelju iznos od 144,83 EUR sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima ovršnog postupka, te se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II. Tužitelj je dužan tuženici naknaditi trošak postupka u iznosu od 87,50 EUR, u roku od 15 dana, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 18. lipnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovršnog i parničnog postupka kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Na prijedlog tužitelja, vršitelj dužnosti javnog bilježnika Nina Šorgo iz Umaga donijela je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, poslovni broj Ovr-3619/2025, UPP/OS-Ovr-329/2025 od 19. svibnja 2025., kojim je tuženici naloženo platiti tužitelju iznos od 144,83 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dospijeca do isplate, kao i troškove ovršnog postupka.

2. Tužitelj svoju tražbinu temelji na računu broj 000007880/01/01 od 19. prosinca 2022., koji se odnosi na uslugu "Moja djelatnost 3 u 1 Azut Digital", odnosno na uslugu internetskog oglašavanja obrta tuženice, i to isticanjem oglasa za ugostiteljski objekt Caffè bar "Merlin" na internetskim tražilicama i portalu "Moja djelatnost".

3. Tuženica je protiv navedenog rješenja o ovrsi pravodobno izjavila prigovor, pa je rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. U prigovoru protiv rješenja o ovrsi tuženica je osporila osnovanost tražbine. Navela je da usluga na koju se račun odnosi nikada nije naručena, dogovorena niti pružena na temelju valjanog ugovornog odnosa između tužitelja i tuženice. Istaknula je da tužitelj nije dokazao postojanje pravne osnove za izdavanje računa, niti da bi tuženica preuzela obvezu plaćanja utuženog iznosa.

5. Tužitelj se u zakonskom roku očitovao na prigovor tuženice. U bitnome je naveo da je tuženici valjano pružena i zakonito obračunata usluga internetskog oglašavanja, da je račun valjano izdan i dospio, te da je tuženica neplaćanjem računa povrijedila svoje obveze iz obveznog odnosa. Predložio je da sud održi na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi i naloži tuženici plaćanje glavnice, kamata i troškova postupka.

6. Tuženica je u daljnjem očitovanju navela da osoba s kojom je tužitelj vodio telefonski razgovor, Denis Plevel, nije bila zaposlenik obrta "P-LEVEL", nije bila poslovođa, nije imala punomoć, niti bilo kakvo ovlaštenje za zastupanje obrta ili sklapanje ugovora u ime i za račun tuženice. Posebno je istaknula da Denis Plevel nije vlasnik obrta, da nije bio u radnom, poslovnom ili punomoćnom odnosu s tuženicom, niti je mogao prihvatiti ponudu ili preuzeti financijsku obvezu za obrt.

7. Tuženica je nadalje navela da iz dostavljenog transkripta telefonskog razgovora proizlazi da je Denis Plevel bio doveden u zabludu o naravi usluge, da je razgovor vođen sugestivno i brzo, te da se iz takvog razgovora ne može izvesti zaključak o valjanom sklapanju ugovora. Međutim, tuženica je naglasila da čak i kad zabluda ne bi postojala, Denis Plevel nije imao ovlast obvezati tuženicu, pa eventualno očitovanje volje koje je dao ne proizvodi pravni učinak prema tuženici.

8. U dokaznom postupku sud je pročitao dokumentaciju u spisu i to račun br.000007880/01/01 od 19. prosinca 2022 na listu 7 spisa, transkript razgovora za potvrdu suradnje i realizacije usluge "Moja djelatnost 3 u 1 Azut Digital" na listu 38-39 spisa, preslika objave na portalu "Moja djelatnost" na listu 40 spisa, objava na Internet stranici na listu 63-64 spisa, te je preslušan sadržaj zvukovnog zapisa telefonskog razgovora koji je tužitelj dostavio na USB sticku.

9. Ocjenom svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku, sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

10. Sud nije izvodio druge dokaze jer je ocijenio da su za odlučivanje izvedeni dokazi koje su stranke predložile i koji su potrebni za utvrđenje odlučnih činjenica, a stranke nisu predložile dokaze iz kojih bi se moglo utvrditi da je Denis Plevel imao ovlast za zastupanje tuženice, da je tuženica naknadno odobrila eventualno sklopljeni ugovor, odnosno da je tuženica stekla stvarnu i mjerljivu imovinsku korist od objave oglasa.

11. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu naknade za uslugu internetskog oglašavanja, odnosno za uslugu objave i isticanja podataka o ugostiteljskom objektu Caffè bar "Merlin" na portalu i internetskim tražilicama. Među strankama je sporno je li između tužitelja i tuženice sklopljen ugovor, je li osoba koja je telefonski razgovarala s tužiteljem imala ovlast obvezati tuženicu, je li tuženica naknadno odobrila eventualno sklopljeni ugovor, je li usluga izvršena i je li tuženica time stekla korist.

12. Nije sporno da je tužitelj izdao račun broj 000007880/01/01 od 19. prosinca 2022. na iznos od 1.091,25 kn, odnosno 144,83 EUR. Nije sporno ni da je tužitelj dostavio transkript telefonskog razgovora i zvukovni zapis razgovora te preslike objave na portalu odnosno internetskoj stranici. Nije sporno da je tuženica fizička osoba koja obavlja ugostiteljski obrt "P-LEVEL". Međutim, samo postojanje računa, transkripta i objave ne dokazuje samo po sebi da je između tužitelja i tuženice nastao obvezni odnos.

13. Sud je preslušao zvukovni zapis telefonskog razgovora. Iz sadržaja razgovora proizlazi da je razgovor vođen između djelatnika odnosno predstavnika tužitelja i Denisa Plevela. Međutim, iz sadržaja razgovora ne proizlazi da je Denis Plevel vlasnik obrta, poslovođa, zaposlenik, punomoćnik ili osoba koju je tuženica ovlastila za sklapanje ugovora o oglašavanju. Iz razgovora ne proizlazi ni da je tužitelj od Denisa Plevela zatražio dokaz ovlasti, potvrdu da je ovlašten zastupati obrt, niti da je na drugi način provjerio njegovu ovlast za preuzimanje obveze u ime i za račun tuženice.

14. Iz transkripta i zvukovnog zapisa može se zaključiti da je razgovor vođen o usluzi oglašavanja i objave podataka o lokalu, ali se iz tih dokaza ne može sa sigurnošću zaključiti da je osoba koja je razgovarala bila ovlaštena dati izjavu volje koja bi neposredno obvezivala tuženicu kao obrtnicu. Sama okolnost da je osoba koja se javila na telefon poznavala lokal ili davala podatke o lokalu nije dovoljna za zaključak da je imala pravno relevantnu ovlast za sklapanje ugovora i preuzimanje novčane obveze.

15. Prema članku 252. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima, ugovor je sklopljen u trenutku kad ponuditelj primi izjavu ponuđenika da prihvaća ponudu. Prema članku 249. stavcima 1. i 2. istog Zakona, volja za sklapanje ugovora može se izjaviti riječima, uobičajenim znakovima ili drugim ponašanjem iz kojega se sa sigurnošću može zaključiti o njezinu postojanju, sadržaju i identitetu davatelja izjave, a može se izjaviti i pomoću različitih komunikacijskih sredstava. Prema članku 263. Zakona o obveznim odnosima, ponuda učinjena telefonom smatra se ponudom učinjenom nazočnoj osobi.

16. Iz navedenih odredaba proizlazi da ugovor o internetskom oglašavanju u načelu može biti sklopljen i telefonom, bez pisanog ugovora, ako su dogovoreni bitni sastojci ugovora. Međutim, pitanje oblika ugovora treba razlikovati od pitanja tko je valjano očitovao volju za sklapanje ugovora i je li osoba koja je eventualno prihvatila ponudu imala ovlast obvezati tuženicu.

17. Ugovor o internetskom oglašavanju može se pravno kvalificirati kao ugovor o djelu ili kao neimenovani ugovor s elementima ugovora o djelu. Prema članku 590. Zakona o obveznim odnosima, ugovorom o djelu izvođač se obvezuje obaviti određeni posao, uključujući izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada, a naručitelj se obvezuje platiti naknadu. Internetsko oglašavanje, izrada i objava oglasa te pružanje reklamne vidljivosti mogu predstavljati izvršenje usluge odnosno umnog i tehničkog rada za naručitelja. No i za takav ugovor potrebno je dokazati da je sklopljen s naručiteljem ili po osobi ovlaštenoj za naručitelja.

18. Prema članku 2. stavku 1. Zakona o obrtu, obrt je samostalno i trajno obavljanje dopuštenih gospodarskih djelatnosti od strane fizičkih osoba radi postizanja dohotka ili dobiti na tržištu. Prema članku 4. Zakona o obrtu, obrtnik je fizička osoba koja obavlja jednu ili više djelatnosti u svoje ime i za svoj račun, pri čemu se može koristiti radom drugih osoba. Prema članku 36. stavku 1. Zakona o obrtu, za

obveze koje nastaju u obavljanju obrta obrtnik odgovara cjelokupnom svojom imovinom.

19. Iz navedenoga proizlazi da obrt nije zasebna pravna osoba odvojena od obrtnika. Kada obveza valjano nastane u obavljanju obrta, za nju odgovara obrtnik kao fizička osoba. Stoga u ovom predmetu nije odlučno pitanje promašene pasivne legitimacije, jer je tuženica kao vlasnica obrta osoba koja bi odgovarala za obveze obrta da su one valjano nastale. Odlučno je pitanje je li tužitelj dokazao da je obveza uopće nastala, odnosno da je u ime i za račun tuženice valjano sklopljen ugovor.

20. Člankom 30. stavkom 1. Zakona o obrtu propisano je da obrtniku u obavljanju obrta mogu pomagati članovi obiteljskog kućanstva bez obveze zasnivanja radnog odnosa. Međutim, ta odredba ne znači da član obiteljskog kućanstva samim time ima zakonsku ovlast zastupati obrtnika i sklapati ugovore u njegovo ime. Pomaganje u obavljanju obrta nije isto što i zastupanje obrtnika.

21. Osim toga, Zakon o obrtu poznaje institut poslovođe koji vodi obrt u ime i za račun obrtnika, ali vođenje obrta putem poslovođe pretpostavlja odgovarajuću pravnu osnovu i upis odnosno prijavu nadležnom tijelu u skladu s pravilima Zakona o obrtu. Tužitelj nije dokazao da je Denis Plevel bio poslovođa obrta, osoba upisana ili prijavljena za vođenje obrta, zaposlenik s ovlastima za ugovaranje reklamnih usluga ili punomoćnik tuženice.

22. Prema članku 308. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima, ugovor i drugi pravni posao mogu se sklopiti preko zastupnika. Prema stavku 2. istoga članka, ovlaštenje za zastupanje može se temeljiti na zakonu, statutu, društvenom ugovoru ili pravilima pravne osobe, aktu nadležnog državnog tijela ili na očitovanju volje zastupanoga, odnosno punomoći.

23. Prema članku 309. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima, ugovor koji zastupnik sklopi u ime zastupane osobe i u granicama svojih ovlaštenja obvezuje neposredno zastupanoga i drugu ugovornu stranu. Prema stavku 3. istoga članka, zastupnik je dužan obavijestiti drugu stranu da istupa u ime zastupanoga, ali i ako to ne učini, ugovor proizvodi pravni učinak za zastupanoga i drugu stranu ako je druga strana znala ili je iz okolnosti mogla zaključiti da on istupa kao zastupnik.

24. Prema članku 313. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima, punomoć je ovlaštenje za zastupanje koje opunomoćitelj pravnim poslom daje opunomoćeniku. Prema članku 314. istog Zakona, oblik propisan zakonom za neki ugovor odnosi se i na punomoć za sklapanje toga ugovora. Budući da za ugovor o internetskom oglašavanju nije propisan pisani oblik, ni punomoć za sklapanje takvog ugovora u pravilu ne mora biti pisana. Ona može biti usmena ili proizlaziti iz ponašanja. Međutim, postojanje takve punomoći mora biti dokazano.

25. Prema članku 315. stavcima 1. do 3. Zakona o obveznim odnosima, opunomoćenik može poduzimati samo one pravne poslove za koje je ovlašten, a opća punomoć obuhvaća samo poslove koji ulaze u redovito poslovanje, dok je za poslove koji ne ulaze u redovito poslovanje potrebno posebno ovlaštenje.

26. U konkretnom slučaju tužitelj nije dokazao da je Denis Plevel imao izričitu, usmenu, prešutnu ili opću ovlast za sklapanje ugovora u ime tuženice. Nije dokazano da mu je tuženica dala punomoć, da ga je ovlastila za vođenje poslovnih pregovora, za prihvrat ponuda ili za ugovaranje oglašavanja, niti da je on inače pred tužiteljem ili trećima nastupao kao osoba ovlaštena za zastupanje obrta.

27. Tužitelj nije dokazao ni postojanje prividne ili prešutne ovlasti iz okolnosti slučaja. Nije dokazano da je tuženica svojim ponašanjem stvorila opravdano uvjerenje kod tužitelja da Denis Plevel ima ovlast sklapati ugovore u njezino ime. Samo javljanje na telefon, poznavanje podataka o lokalu ili sudjelovanje u razgovoru nije dovoljno za zaključak da postoji ovlast za preuzimanje novčane obveze na teret tuženice.

28. Prema članku 312. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima, ugovor koji neka osoba sklopi kao opunomoćenik u ime drugoga bez njegova ovlaštenja obvezuje neovlašteno zastupanoga samo ako on ugovor naknadno odobri. Prema stavku 3. istoga članka, ako neovlašteno zastupani ni u ostavljenom roku ugovor ne odobri, smatra se da ugovor nije ni sklopljen. Prema stavku 4. istoga članka, strana s kojom je ugovor sklopljen može u tom slučaju zahtijevati naknadu štete od osobe koja je kao opunomoćenik bez ovlaštenja sklopila ugovor, ako u trenutku sklapanja ugovora nije znala niti je morala znati da ta osoba nije imala ovlaštenje.

29. Tužitelj nije dokazao da je tuženica naknadno odobrila ugovor. Nije dokazano da je tuženica zaprimila ponudu, potvrdu narudžbe ili račun na način iz kojega bi se moglo zaključiti da je znala za predmetni pravni posao i da ga je prihvatila. Nije dokazano ni da je tuženica nakon saznanja za eventualnu objavu oglasa tu objavu koristila kao svoju poslovnu reklamu, da se na nju pozivala, da ju je zadržala kao prihvaćenu uslugu, da je komunicirala s tužiteljem na način koji bi značio odobrenje ili da je na drugi način svojim ponašanjem odobrila pravni posao koji je eventualno u njezino ime poduzela neovlaštena osoba.

30. Slijedom toga, ako bi se i prihvatilo da je Denis Plevel u telefonskom razgovoru dao izjavu koja bi po svojem sadržaju mogla predstavljati prihvrat ponude, ta izjava ne obvezuje tuženicu jer tužitelj nije dokazao da je Denis Plevel imao ovlast zastupati tuženicu niti da je tuženica naknadno odobrila ugovor.

31. Takvo pravno shvaćanje u skladu je i s odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-806/2025-2 od 2. rujna 2025. U toj odluci Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzeo je shvaćanje da ugovor koji je u ime vlasnika stvari sklopila osoba koja nije bila ovlaštena za zastupanje, a koji vlasnik nije naknadno odobrio, ne proizvodi ugovornu obvezu za vlasnika, odnosno smatra se da ugovor nije sklopljen u smislu članka 312. Zakona o obveznim odnosima.

32. Primjenom navedenog pravnog shvaćanja na ovaj predmet, sud zaključuje da ne postoji ugovorna obveza tuženice na plaćanje utuženog iznosa, jer tužitelj nije dokazao da je ugovor o oglašavanju sklopljen s tuženicom, preko osobe ovlaštene za njezino zastupanje, niti da je tuženica eventualno sklopljeni ugovor naknadno odobrila.

33. Sud je posebno razmotrio i mogućnost osnovanosti zahtjeva po pravilima o stjecanju bez osnove, imajući u vidu pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz odluke Rev-806/2025-2, prema kojem se, i kad ne postoji ugovorna obveza zbog neovlaštenog zastupanja, mora razmotriti je li druga strana ostvarila korist izvršenom radnjom, odnosno postoji li izvanugovorna osnova zahtjeva.

34. Prema članku 1111. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima, kad dio imovine jedne osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Prema stavku 2. istoga članka, pod prijelazom imovine razumijeva se i stjecanje koristi izvršenom radnjom.

35. Za uspjeh zahtjeva po osnovi stjecanja bez osnove tužitelj je morao dokazati da je tuženica stekla stvarnu i mjerljivu korist objavom oglasa, da je korist prešla u njezinu imovinu odnosno poslovnu sferu bez pravne osnove, kao i visinu odnosno vrijednost takve koristi. Međutim, tužitelj to nije dokazao.

36. Iz preslike objave na portalu i internetskoj stranici proizlazi da je određeni sadržaj bio objavljen. Međutim, iz tih dokaza ne proizlazi trajanje objave, stvarni opseg usluge, doseg objave, broj prikazivanja, stvarni učinak na poslovanje tuženice, niti tržišna vrijednost takve usluge. Nije dokazano da bi eventualna korist tuženice odgovarala upravo iznosu od 144,83 EUR, niti da je tuženica tu korist stvarno ostvarila.

37. Sama činjenica da je tužitelj jednostrano izradio ili objavio određeni sadržaj koji se odnosi na lokal tuženice nije dostatna za zaključak da je tuženica stekla korist u smislu članka 1111. Zakona o obveznim odnosima. To osobito vrijedi kada nije dokazano da je tuženica uslugu naručila, odobrila, koristila, prihvatila nakon saznanja, niti da je od nje ostvarila konkretnu poslovnu ili imovinsku korist.

38. Sud je razmotrio i odredbu članka 221.b Zakona o parničnom postupku. U sporovima radi naplate tražbine iz vjerodostojne isprave, korištenje prava na odbitak pretporeza po računu može biti relevantno za postojanje tražbine i za raspodjelu tereta dokazivanja. Međutim, u ovom predmetu tužitelj nije dokazao da je tuženica po predmetnom računu koristila pravo na odbitak pretporeza, niti iz spisa proizlaze okolnosti iz kojih bi se mogla primijeniti zakonska presumpcija postojanja tražbine po toj osnovi.

39. Stoga se osnovanost tražbine ima ocijeniti prema općim pravilima o teretu dokazivanja. Prema članku 7. Zakona o parničnom postupku, stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. Prema članku 219. istog Zakona, svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika. Prema članku 221.a Zakona o parničnom postupku, ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o njezinu postojanju zaključuje primjenom pravila o teretu dokazivanja.

40. Teret dokazivanja nastanka ugovora, ovlasti Denisa Plevela za zastupanje tuženice, naknadnog odobrenja ugovora, izvršenja usluge u ugovorenom opsegu, kao i postojanja i visine koristi po osnovi stjecanja bez osnove, bio je na tužitelju. Tužitelj te odlučne činjenice nije dokazao.

41. Sud stoga zaključuje da tužitelj nije dokazao postojanje ugovorne obveze tuženice, jer nije dokazao da je tuženica sklopila ugovor o oglašavanju, da ga je u njezino ime sklopila ovlaštena osoba, niti da ga je tuženica naknadno odobrila. Tužitelj nije dokazao ni pretpostavke stjecanja bez osnove, jer nije dokazao da je tuženica ostvarila stvarnu, konkretnu i mjerljivu imovinsku korist u iznosu koji se potražuje.

42. Slijedom navedenog, sud je, na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka i primjenom navedenih odredaba Zakona o obveznim odnosima, Zakona o obrtu i Zakona o parničnom postupku, ukinuo u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi i odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan, kako je odlučeno u točki I. izreke.

43. Odluka o troškovima postupka temelji se na člancima 154. stavku 1. i 155. Zakona o parničnom postupku. Budući da je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu, dužan je tuženici naknaditi potrebne troškove postupka.

44. Tuženici je priznat trošak sudske pristojbe na prigovor protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 87,50 EUR, kao potreban trošak radi obrane od neosnovanog zahtjeva. Tuženici nisu priznati drugi troškovi jer iz spisa ne proizlazi da su takvi troškovi nastali, odnosno da su određeno zatraženi i dokazani.

45. Zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovršnog i parničnog postupka odbijen je kao neosnovan jer tužitelj nije uspio u sporu. Tužitelju stoga ne pripada naknada javnobilježničkog troška, troška sastava podnesaka, sudskih pristojbi ni drugih troškova koje je potraživao.

46. Zatezne kamate na dosuđeni trošak postupka tuženici pripadaju od dana donošenja presude, odnosno od 18. lipnja 2026. do isplate, po stopi koja se primjenjuje na ostale odnose, jer je obveza naknade parničnog troška procesna obveza utvrđena sudskom odlukom.

U Pazinu, 18. lipnja 2026.

SUDAC

Damir Rabar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od petnaest dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a (članak 467. stavak 1. ZPP-a).

DNA:

- tužitelju po pun., uz pristojbu na presudu,
- tuženiku

Broj zapisa: **9-30889-9c320**

Kontrolni broj: **02f62-84bf2-da02b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DAMIR RABAR, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.